

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

LEKVATTENSJÖARNE, VÄRMLAND. — FOTO. G. REIMERS, GÄFLE.

20:DE ÅRG.

DEN 24 NOVEMBER 1918

N:o 8

Foto. Flodin, Stockholm.

Konstn. Bengt Nilfverparre.

Pauline Brummel

PAULINE BRUNIUS.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Svenska teaterns skattade och firade primadonna, fru Pauline Brunius, hör till dem, som i sitt konstnärsskap kunnat glädja sig åt en oafbruten utveckling och framgång. Under sina första teaterår mindre bemärkt, har hon med tiden tvingat uppmärksamheten till sig. Hvarje ny roll har för henne varit ett tillfälle och ett medel att utveckla sin utan tvifvel stora naturbegåfning. Och hon har vuxit med sina uppgifter, vidgat och skärpt sin uttrycksförmåga, så att det nu icke råder mera än en mening om att hon står i främsta ledet af våra sceniska artister.

I likhet med alla betydande konstnärer har hon en bestämmd individualitet, gripbar i sina hufvuddrag. Den egenskap man kanske främst fäster sig vid hos henne, är hennes intelligens, som väl behärskar och beräknar de uttrycksvärden, hon skall frambära. Hon har ett fast grepp och en klar uppfattning om de typer hon formar och genomarbetar också detaljerna med preciserad finhet. Hon spelar mindre med sitt temperament än med sin reflexion. Bäst passar henne därför på scenen sådana typer, som förete förståelseegenskaper af olika slag, klokhet, slughet, klipskhet, med hvilka hennes egen intelligens kan nå en naturlig samklang. En ypperlig tolkning har hon sålunda gifvit några kvinnofigurer tillhörande den klassiska komedien. Bland dem erinrar man sig särskildt Beatrice i "Mycket väsen för ingenting" och Celimène i "Misantropen", hvilken sistnämnda figur väl betecknar hennes konstnärliga höjdpunkt hittills. Med denna figur beröra vi det rollfack, hvari hon förnämligast briljerar, det som omfattar den lättsinniga, illfundiga kvinnan med hennes hufvudarter och variationer, koketten och kokotten af olika bildningsgrad och samhällsställning. På detta område har fru Brunius varit en framställarinna af rang. Kvinnolynnets ondska och tvetydighet med dess argan list och försåt, förrådiska inställsamhet och skenfagra koketteri har af henne lagts i dagen med verklighetstrogen och öfvertygande karaktäristik. Schönherrns Kvinnodjävulen kan stå som typ och symbol för hela gruppen, hvari ju också ingå mindre sataniska och mera alldagliga representanter för könet. Den erotiskt betonade nutidsmänniskan, som med sina finter och ränker fångar männen som spindeln flugorna, har upprepade gånger i hennes tolkning tagit gestalt på scenen. Den medvetna öfverlägsenheten hos de sålunda skildrade kvinnorna har därvid varit ett drag, som stuckit i ögonen. De spela dessa kvinnor en roll inom själva pjäsen, de förstå sig med andra ord, och det är denna förståelse, än ett verk af beräkning och reflexion, än en instinkt, som fru Brunius så utmärkt lyckats återgifva. Den kvinnliga natursidan, särskildt då den frambruter i nervositet och hysteri, belyses ypperligt af hennes spel. Hon håller nervositetens hela teknik med alla dess tricks och konstner i sin hand. Illustrativ för hennes framställningsförmåga i detta hänseende var hennes utförande af den kvinnliga hufvudrollen i den ungerska komedien "Riddaren af i går". En stor konstnärlig seger vann hon med sin drottning Elisabeth i Brita von Horns skådespel, en i hvarje detalj målmedvetet och stilsäkert utarbetad figur. Den beagade "jungfrudrottningens" erotik och det motbjudande i hennes behagsjuka, hennes kattdjurslika grymhet och råa njutningslystnad, men äfven hennes mäktiga härskarvilja — allt slöt sig här samman till en högst expressiv bild. Femina feles — Kattkvinnan — det är tecknet och märket på hennes sceniska hufvudgestalter.

Sina roller utför skådespelerskan med en brio och bravur, som nästan visar teknisk suveränitet. Hennes fara är visserligen därvid att spela virtuost, med ett överskott af formskicklighet, som väl kan väcka

kall beundran, men som icke alltid fångslar med omedelbar lifsillusion. En smula betänkligt är också, att hon förefaller lika bedårande och bedårad i struntstyckena som i mästerverken, så i den senaste tyska uselheten, "Min hustru hofskådespelerskan". Från att förfalla till stela manér hindras hon åter af friskheten och rörligheten i uppfattning och uppfinning. Främst bland hennes mimiska uttrycksmedel kommer blicken, som man minns såväl i dess tragiska störande som dess spefulla fladder. Rösten saknar skönhet — kan vid anspänning t. o. m. låta hård och hes — men har sin egendomliga beslöjade, utdragna tonalitét, ofta af fångslande verkan. Hvad hon däremot ibland missbrukar är sitt skratt, som vid vissa tillfällen ges till för billigt pris. Med rapphet och ledighet, där så påfordras med ohejdad munvighet sköter hon dialogen, som i hennes mun aldrig blir suddig utan uppbäres af en sober och distinkt talkonst. Hur hoppade och stänkte t. ex. icke replikerna från hennes Beatrices munk!

Hela fru Brunius' lynne och talang hänvisar henne i främsta rummet till komedien. Blicken för det komiska tillhör ju också intelligensen, en egenskap, som tillkommer denna skådespelerska mera än de flesta. Däremot saknar hon förutsättningar för att bli någon stor tragédienne. Den starka, rena, i viss mån enkla känsla, som därtill fordras, tyckes frånga henne; i hvarje fall har hon icke på scenen bevisat sig äga den. Om hon likväl icke utan framgång tolkat en Johanna d'Arcs naiva patos, ådagalägger detta mångsidigheten i hennes begåfning, som onekligen ibland öfverraska med drag, som man icke väntat. Den spända heroiska viljan, ja äfven den brusande passionen hos storvulna kvinnokaraktärer — t. ex. Hjärdis i "Hærmændene på Helgeland" — har hon, dock utan att fullt nå den höga stilen, sökt skildra. Strängar, som afgjort fattas på hennes instrument, äro ömhetens, innerlighetens, det själiska behagets, den lyriska finhetens. Vissa historiska monumentalfigurer märkar hon däremot förläna hållning och glans — jämte de redan nämnda kunde här många andra uppräknas.

Ett i allt: en skådespelerska, som, i likhet med hvarje personlig begåfning har sin begränsning — personligheten betyder ju alltid lika mycket en gräns som en förmåga — men som nått den fulla myndigheten och mögnaden, som i detta fall kommer mästareskapet nära, inom sitt konstområde och sin konstutöfning. Fru Pauline Brunius hör till dem, som äro en heder och prydnad för hvarje teater.

Fru Brunius, hvars flicknamn är Lindstedt, började sin konstnärsbana i Operans balettelevskola, hvarefter hennes dramatiska anlag utbildades under fru L. Dorsells förfarna ledning. Debuten ägde år 1903 rum på Olympiateatern (sedan omdöpt till Östermalms-teatern). Här spelade hon bl. a. Birgit i det populära sagospelet "Ljungby horn och pipa". Efter ett par år anställdes hon vid Dramatiska teatern och övergick sedan till Svenska teatern (1906). Bland hennes tidigare roller märkas Regina i "Gengangere", Sigrid i "Bröllopet på Ulfåsa" och Kristina i "Mäster Olof." 1910—11 tillhörde hon det Fröbergiska landsortssällskapet och spelade därvid Cyprienne i "Vi skiljas". Sedan har hon varit oafbrutet fäst vid Svenska teatern, hvars annaler hon på ett så ärofullt sätt varit med om att skriva. Vid denna teater befinner hon sig i ett fruktbart samarbete med sin man, den utmärkte komikern, broder till författaren och kritikern August Brunius. En treklang af namn i Sveriges konstnärliga lif.

Olof Rabenius.

Foto. Jönker, Sthlm.

FRU PAULINE BRUNIUS. T. v. SOM KATARINA II, en a. hennes glansroller; t. h. ETT KARAKTÄRISTISKT PRIVATPORTRÄTT, TAGET SISTLIDNE SOMMAR.

Klitché: Bengt Sjöström

Skulptören *Adolf Jonsson* har i dagarna fullbordat en bröstbild i marmor af *Konung Gustaf*, iklädd generalsuniform. Bysten, som donerats till Stora landslogen af konsul *Wilhelm Djurling* och direktör *Hilmer*

nografi, var den fullbordad 1812 och tillhörde friherre Carl de Geer på Leufsta. Genom af kom den sedermera till grevinnan Wachtmeister och har nu, som nämnts genom hennes frikostighet fått sin slutgiltiga plats i Nationalmuseums sjuttonhundratalshelgedom..

Djurling, kommer att attäckas vid dess nästkommande sammanträde. Äfven konungen har för sin personliga del beställt ett exemplar af skulpturverket.

*

Den föregående vinter aflidna statsfrun hos änkedrottning *Sophia*, grevinnan *Elisabeth Wachtmeister* har i sitt testamente som gåfva till Nationalmuseum öfverlämnat *Sergels* marmorgrupp "*Mars och Venus*", en synnerligen värdefull tillökning till museets redan förut dyrbara 1700-talssamling.

Redan under *Sergels* vistelse i Rom beställdes gruppen i marmor i kolossala mått af en engelsman, hvilkens död kort därefter kom beställningen att förfalla. Först i Stockholm återupptog konstnären arbetet med dess utförande i ädelt material, denna gång i modellens storlek och enligt en uppgift af *Kristian Moibeck*, citerad af doktor *Georg Göthe* i hans stora *Sergelmo-*

Efter fotografen

NY PORTRÄTTBYST I MARMOR AF KONUNG GUSTAF V, utförd af skulptören ADOLF JONSSON.

"VENUS OCH MARS" AF SERGEL. Marmorgrupp, testamenterad till Nationalmuseum af den nyligen aflidna f. d. statsfrun, grevinnan *Elisabeth Wachtmeister* å Kulla-Gunnarstorp. — Foto. Modin, Sthlm..

REGERANDE FURSTAR SOM ABDIKERAT.

TYSKA RIKET: 1—4.

1. KEJSAR WILHELM II, efter ett senaste porträtt taget detta år.

2. KEJSARINNAN AUGUSTE VIKTORIA.

3. KRONPRINS WILHELM.

4. KRONPRINSESSAN CECILIE.

5. HERTIGPARET AF BRAUNSCHWEIG, ERNST AUGUST OCH VIKTORIA LUISE.

6. KONUNG LUDVIG III AF BAYERN.

7. KONUNG WILHELM II OCH DROTTNING CHARLOTTE AF WÜRTEMBERG.

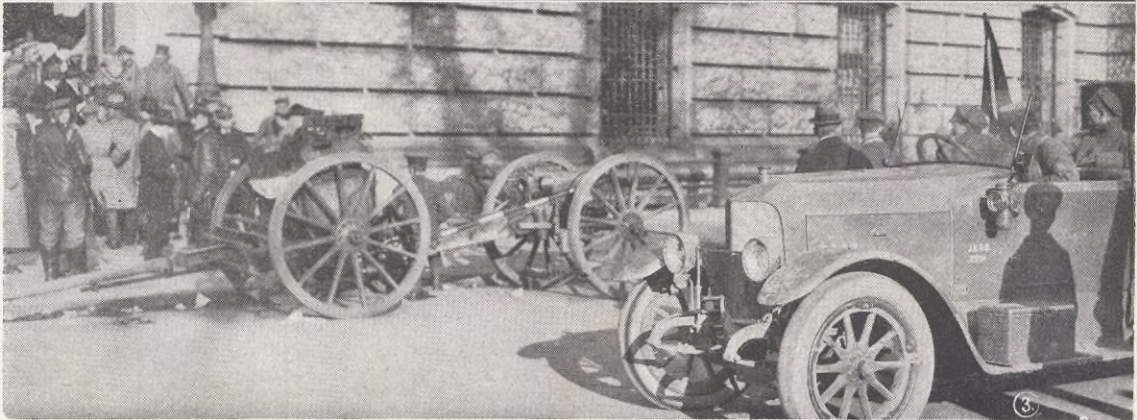
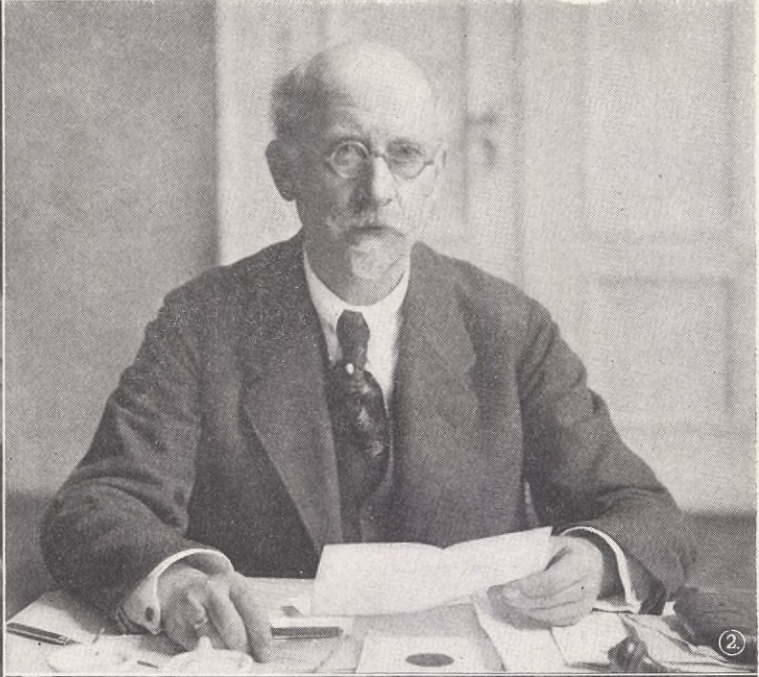
8. KONUNG FRIEDRICH AUGUST III AF SACHSEN.

9. STORHERTIG AUGUST AF OLDENBURG.

10. STORHERTIG FRIEDRICH FRANZ IV AF MECKLENBURG-SCHWERIN.

EFTER ORIGINALFOTOS.

TYSKLANDS LEDARE.

1. EBERT, *Rikskanslär.* — 2. SCHEIDEMANN, *Chef för finansväsendet.* — 3. ARBETARE- OCH SOLDATRÅDET HÅLLER PLENUM I RIKSDAGSHUSET. — 4. RÅDSMEDLEMMARNE ANKOMMA TILL RIKSDAGSHUSET. — Efter originalfotos.

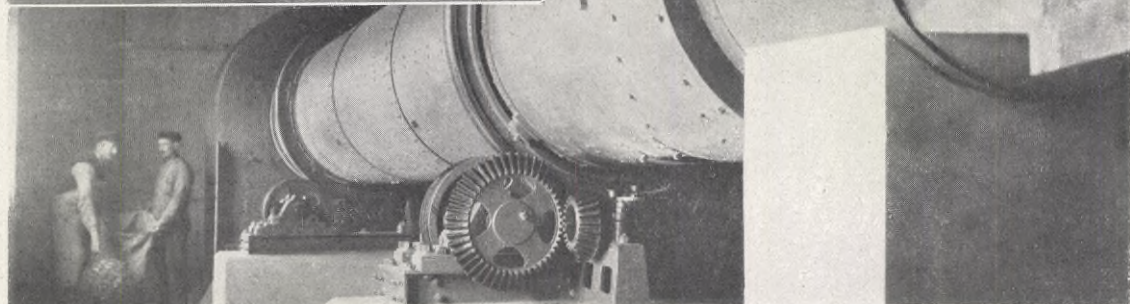

NÄR SVENSKA ARBETARE DEMONSTRERA. Stockholms arbetarekommun tågar genom staden såsom demonstration i livsmedelsfrågan. En vald deputation uppöckade stats-, finans- och jordbruksministrarne. Text å sid. 127. foto. Norberg, Sthlm.

Göteborgs livsmedelsnämnds sedan en lång tid tillbaka inom dess stora förrådscentral Kronan planerade anläggning för grönsaktorkning i stor skala har i dagarne blifvit färdig att tagas i bruk.

Den storartade anläggningen består af två afdelningar, hvaraf en omfattande 3 beredningsmaskiner för sköljning, skalning och sönderskärning och en andra den kolossala torkningsapparat vår bild visar. I densamma kunna torkas grönsaker, rotfrukter och säd, och detta i sådan utsträckning att därur på en enda dag kan utvinnas 1,000 kg. torra grönsaker. Den utomordentliga anordningen har anlagts under kontroll af chefen för Göteborgs livsmedelsnämnds affärs- och ransoneringsafdelning, direktör Karl Achsner, hvilken sedan ungefär ett år tillbaka bekläder denna post och därunder tillvunnit sig stora sympatier och förtroende för ovanlig duglighet inom sitt fack.

DEN NYA STORA TORKNINGSCYLINDERN för grönsaker, rotfrukter och säd i Göteborgs Livsmedelsnämnds förrådscentral, f. d. Bryggeriet "Kronan". — Öfverst t. v. DIR. KARL ACHSNER, chef för affärs- och ransoneringsafdelningen. Foto. Johansson, Gbg.

Åter fotografen.
DANSK-TYSKA GRÄNSEN BEVAKAS. På danska sidan synas två danska dragoner till häst, på den tyska sidan två tyska soldater med revolutionsmärket på uniformen.

ABDIKERADE FURSTAR.

Världskrigets ofrånkomliga slutakt — störtandet af den regering som ledt Tyskland fram mot dess ödestimma — har under världens tystnad och intensiva spänning spelats ut, och i detta ögonblick står det mäktiga tyska riket utan kajsare och utan en enda säker furstetron inom sina gränser.

När ett stort och mäktigt monarköde härmed afslutats kan det äga sitt stora intresse att kasta en blick tillbaka öfver dess förlopp.

Kajsar Wilhelm II, son af prins Friedrich, sedermera kajsar Friedrich III samt sonson till den store Wilhelm, (Der Siegesgreis) föddes i Berlin 1859. Hans barnår förlöto under en historiskt märklig och för hans land betydelsefull tid — en tid fylld af örlog och stora händelser. När han som 29 årig mottog detta enhetliga Tyskland, som Bismarck sammansvetsat med hjälp af sin kajsare och von Moltke, den tyska härens organisator, stod han äfven inför den väldiga och krävande uppgiften att i alla afseenden göra Tyskland värdigt den plats i solen, det eftersträfvade.

Mycket bevisar att i den unge suveränens bröst slumrade ett frisinnetts frö, som i det feodala Preussen ej fann sin lämpliga jordmån. Hela hans uppfostran inriktades först och främst på militära ting, och framstod han bevisligen med åren snarare som militärstatens högste ledare än som den "Tysklands förste tjänare" han vid sin tronbestigning uttryckte sin önskan att bli.

Härmed är dock icke mer än en sida vidrörd i hans mångsidiga natur. Redan som ung prins väckte han främmande diplomaters utomordentliga intresse genom sin bländande personlighet, sin osedvanliga ömdömesförmåga och sin snabba snillrika konversation.

Han var ingen vanlig människa. Att regera framstod för honom som att lysa upp, imponera, men äfven som ett heligt och krävande kall.

Det var sannolikt med uppsåt att under fredens hägn föra sitt älskade tyska folk fram mot stora och lyckliga tider kajsar Wilhelm vid sin tronbestig-

ning 1888 fattade Tysklands krona och spira. Hans regering bär bästa vittnesbördet om ärligheten i hans uppsåt. Det världskrig, som efter 71 ständigt hängde i luften, kom icke, och det skall måhända visas senare hur det just varit kajsar Wilhelms stora fredskärlek som ända intill det europeiska olycksåret 1914 lyckades bevara freden för Europa.

Hans omsorg om Tyskland har varit mer än det officiella gillandet eller klandret. Med den för honom utmärkande germaniska grundligheten och sin med åren ända till nervositet urartade verksamhetslust liksom äfven hans despotiska anlag att i allt först och sist vara den bestämmande har han med mera aktivitet än någon annan monark i samtiden ingripit på kort sagdt hvarje område — konstens, vetenskapens, lagstiftningens, industriens, näringens. Han har gjort

halfva, men endast också halfva och af hans omgifning sannolikt hårdt motarbetade försök att genom förbättringar i den sociala lagstiftningen närma sig det socialdemokratiska partiet. Men den verkliga demokratin torde han aldrig ha förstått. Uppfostran, omgifning, allt göra detta förklarligt.

Som ett led i hans fredspolitik ingå hans resor till snart sagdt Europas alla hof och länder — Frankrike dock undantaget. Med de nordiska länderna, med Ryssland och icke minst med England har han sökt skapa ett godt förhållande. Hans väsens charme, det bestämda intrycket af en betydande, upplyst och uppburn personlighet har icke minst utåt förstärkt Tysklands glans och ära.

Sjålfva rikets förkofran under kajsar Wilhelms 30-åriga regering har varit häpnadsväckande och utan motstycke i någon annan samtida stat i världen. Till stor del skall denna förkofran kunna räknas kejsarens till godo. Han har ständigt främjat och inspirerat — aldrig hämmat och förstämt. När Rhuområdet gick till mötes en uppblomstring som på några år af en f. d. ödebygd genom sina rika koldistrikt skapade en industri för millioner människor var kajsaren en af de första som insåg nödvändigheten af tyska handelsflottans ökning för produkternas exportering.

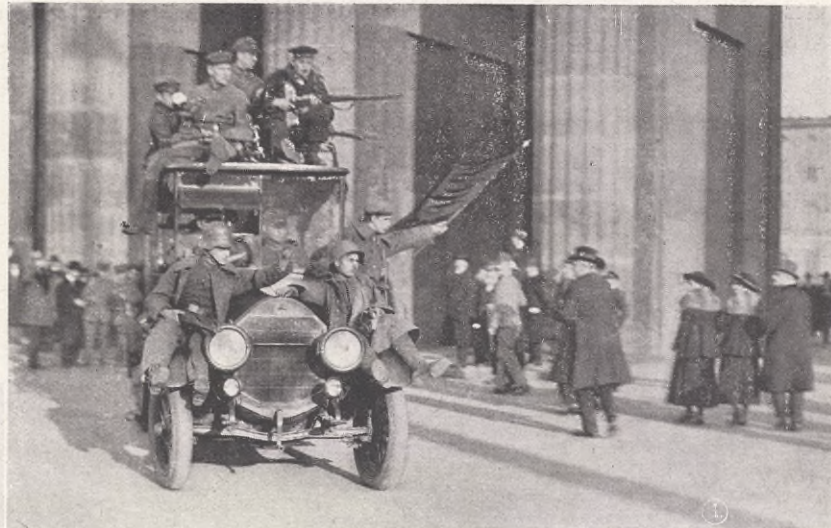
Tysklands framtid ligger på hafven är ett af de många bevingade ord från denne "Atlantens amiral".

Tysklands såväl som det öfriga Europas olycka har bottnat i kapprustningen. Hur grundligt den bedrivits, hvilka enorma förmögenheter i material och människosnille som lagts ned på densamma har detta världskrig visat. Om hvad som var dess orsaker och hvilka dess upphofsman skall en bättre utderrättad tid än vår klarare döma i. Visst är dock redan nu att ansvaret för att damat utvecklades så blodigt och förfärande som skett får delas ut på flera händer.

Mot kajsar Wilhelms mål ledde det dock icke detta Tyskland han så varmt älskade, och som han drömde om att föra fram mot en härlig framtid. Med en öf-

BERLIN VID TYSKLANDS POLITISKA OMDANING.

Den beklämmande känsla af ovisshet öfver hvad som närmast skulle hända efter vapenstilleståndets inträdande dämpade fullkomligt hvarje yttring af glädje när man erfor att detta fasans krig avslutats. — Och hvad som **kunnat** ske, det hade kanske icke så osannolikt också kommit att ske, därest andra länder än Tyskland drabbats af så tragiska motgångar. Ty ingen den mest öfvertygade motståndare till militarismen skall kunna förneka att det dock varit just denna hela tyska folket genomsyrande disciplinanda som i hvarje fall hittills räddat landet undan den öfverskådliga fara som ett sammanstörtande inneburit för hela världen. — Ännu återstår att se om ens de segrande länderna skola vara mäktiga en lika beundransvärd själfukt, när äfven deras folk, som tvifvelsutan blir fallet, komma att fordra omläggningar inom det politiska maktområdets. — Mer än ord tala våra bilder om den behärskning Berlins invånare ålagt sig och som mer och mer tar sig påtagliga uttryck i de ledandes gärningar under dessa hotfyllda dagar. —

1. VID BRANDENBURGER TOR: En bild med beväpnade arbetare, soldater och matrosar med röd fanabland den lugnt promenerande allmänheten.

2. NÄR TYSKLAND FÖRKARADES SOM REPUBLIK GENOM SCHEIDEMANN FRAMFÖR RIKSDAGSHUSET.

3. HÖGVAKTEN VID UNTER DEN LINDEN.

4. UNTER DEN LINDEN.

hvilkas fall framstående furstehus utplånats bland de regerandes antal.

Konung Ludvig III af Bayern är född den 7 januari 1845. Regent den 12 december 1912 proklamerades han till konung den 5 november 1913 och förmäldes den 20 februari 1868 med Maria Theresia, ärkeherzogin af Österrike.

Konung Wilhelm II af Württemberg är född den 25 febr. 1848, tillträdde regeringen den 6 oktober 1891 samt förmäldes andra gången med Charlotte, prinsessa af Schaumburg-Lippe.

Konung Friedrich August III af Sachsen är född den 25 maj 1865 och tillträdde regeringen den 15 oktober 1904.

Storhertig Friedrich Franz IV af Mecklenburg-Schwerin är född den 9 april 1882. Sedan han 1897 efterträd sin fader, öfvertog han regeringen den 9 april 1901; förmäldes den 7 juni 1904 med Alexandra, prinsessa af Storbritannien och Irland.

Storhertig Friedrich August af Oldenburg är född den 16 nov. mber 1852 och tillträdde regeringen den 13 juni 1900; förmäld andra gången den 24 oktober 1896 med Elisabeth, prinsessa af Mecklenburg-Schwerin.

Hertig Ernst August af Braunschweig, prins af Stora Britannien och Irland, är född den 17 november 1887 och tillträdde regeringen den 1 november 1913; förmäld den 24 maj 1913 med Victoria Luise, prinsessa af Preussen och kajsarparets dotter.

Emellertid äro härmed endast nämnda några af de mest betydande tronafsägelserna inom Tyska rikets 22 monarkier, af hvilka i detta ögonblick blott någon enstaka tron ännu trotsar revolutionens våldiga utjämningsväg.

Efter originalfotografier.

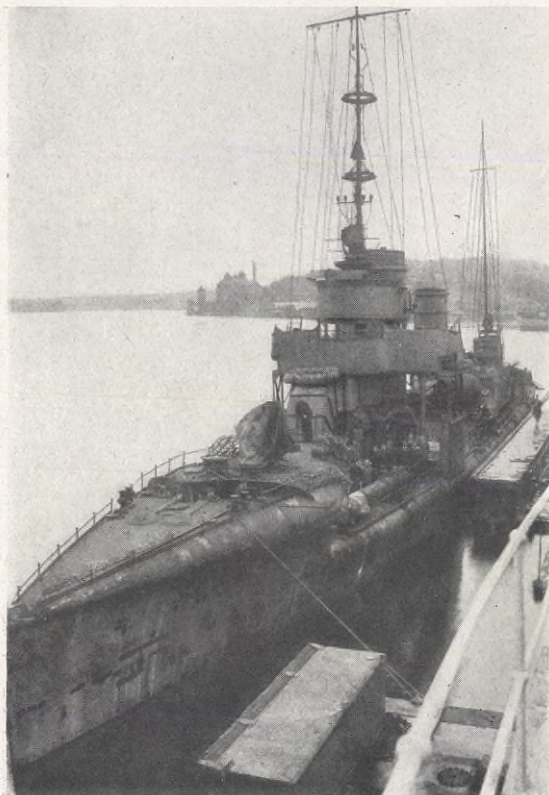
verblick af hans gärning får hans slut något tragiskt och vemodfullt. Han var i ordets egentliga mening född att vara imperator och hvarje plats på jorden utom Tyskland, där den abdikerade skall söka finna ro, måste bli detta stora, sällsamma kajsarödes dystra St Helena.

Till tronafsägelens bitterhet sällade sig för kajsar Wilhelm dessutom medvetandet att detsamma äfven gällde tronarvingen inom hans ätt, *kronprins Wilhelm*. Denne unge tronföljare, som så plötsligt fått en mäktig och lysande framtid grusad, är född den 6 maj 1882. I likhet med alla prinsar af hans hus har han erhållit en sorgfällig militär och civil uppfostran. Under världskriget har han fungerat som nominell ledare för den armégrupp vid västfronten, som opererat vid Verdun.

*

Efter kajsardömet fall ha Tysklands mindre troner slag i slag störtat samman, och fordom inom sitt herradöme betydande dynastier ha därmed upphört att finnas till. H. S. D. är härmed i tillfälle att återgifva några af de mest betydande bland de abdikerade monarkerna med

Pressfoto.

Klische: Benot Silbergren

TYSK TORPEDJAGARE, W. 71 SKADAD I STOCKHOLMS SKÄRGÅRD och intagen i torrdocka i och för undersökning och reparation.

En tysk torpedjagare W. 71, befälhavare kaptenlöjtnant Schmundt, råkade fredagen den 8 november under rekognoscering utanför Landsort i Stockholms skärgård få grundkänning och skadades så svårt att den måste söka sig in till Stockholm för reparation. Den passerade först Dalarö men hejdades utanför fästningen

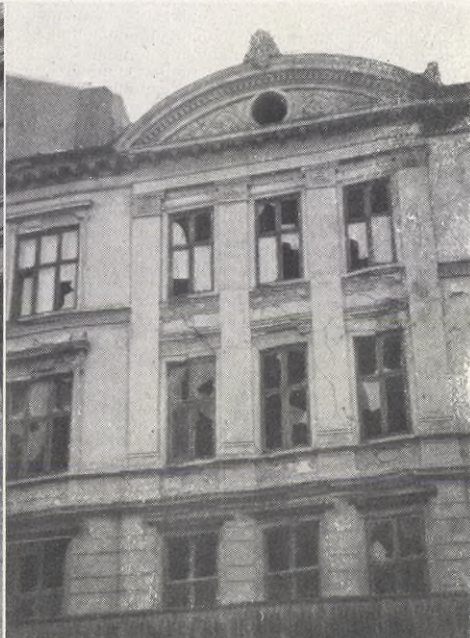

Foto: Johanson, Gbg.

Klische: Bernt Silbergren

"PEKING", Ostasiatiska Kompaniets ångare, som intagen i Göteborgs flytdocka i och för reparation efter de svåra brandskadorna som drabbade ångaren i januari 1917 i Port Saids hamn.

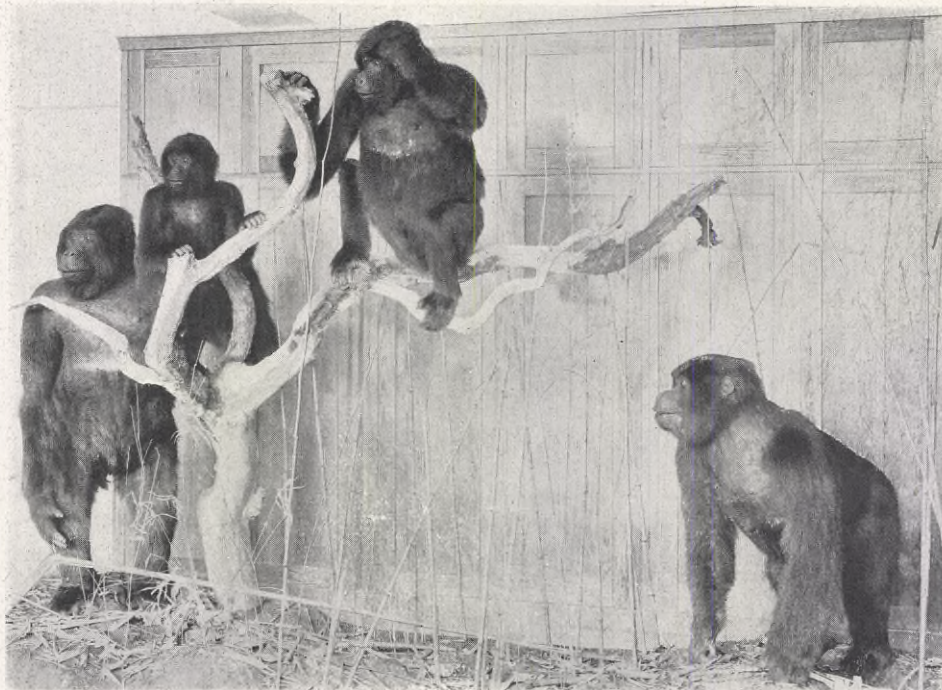
Oscar Fredriksborg och blef sedan hela fredagen liggande ute på Trälhavet i afvaktan på tillåtelse att gå in till Stockholm. Lördagens morgon anlände också denna, och redan samma dag gick den förolyckade jagaren in till Finnbodavarvet vid Beckholmen och blef omedelbart intagen i torrdocka för undersökning och reparation.

TILLFÖLJE PÅGÅENDE TUNNELARBETE FÖR DEN BLIFVANDE UNDERJORDISKA SPÅRVÄGEN I KRISTIANIA ha en del hus underminerats och svårt ramponerats och måst utrymmas. — Amatörfotos.

Ostasiatiska kompaniets stora ångare *Peking* har i dagarna anländt till Göteborg i ett synnerligen sorgligt och skamfullt tillstånd efter att under sin senaste resa ha undergått en fruktansvärd brand i Port Saids hamn. Det vackra fartyget, som tidigare utgjorde en prydnad för Göteborgs hamn är nu till oigenkännlighet förbränd med rostiga bucklade sidor, förstörd kommandobrygga, spolierad inredning. Trots de ytterligt provisoriska anordningarna har resan gått lyckligt till hemlandet, där fartyget troligen snart kommer att återfå sitt forna välkända utseende.

Text till vidsändande bild å sid. 127.

I Naturhistoriska riksmuseets offentliga samlingar ha tillkommit ett par nya grupper, af hvilka den intressantaste och viktigaste utgöres af fyra bergsgorillor — en gålva till museet af kapten Elias Arrhenius.

Gorillorna ha uppställts längst fram till vänster i salen för uppstoppade däggdjur och utgöra en ny form — *Gorilla Beringei Mikenensis* — af den art centralafrikanska gorillor, som vanligen kallas bergsgorillor emedan de hålla till på vissa berg. Nu ifrågasvarande exemplar härstamma från toppen af ett slocknadt vulkanberg, *Mikeno*, norr om Kivusjön. På grund af sina tjocka svarta pälsar och ett riktigt skägg äro de till utseendet tämligen olika andra kända gorillatyper från det tropiska Västafrikas

Efter fotografen

MÄRKLIG NYHET I RIKSMUSEUM: GRUPP AF BERGSGORILLOR (*Gorilla beringei mikenensis*).

KÄNNBAR FÖRLUST FÖR STRÖMSHOLMS HINGST-DEPÅ: HINGSTEN MINOS, som nyligen störtade i hjärtförlamning. (Amotörföto. G. Nilsson, Hallstahammar.)

urskogar. Tillfälle till jämförelse finnes för öfrigt nu i riksmuseet i det nykomlingarna placerats bredvid den gamla gruppen gorillor från Sydkamerun, hvilka sistnämnda vid en jämförelse se helt kortraggiga och kala ut.

Strömsholms hingstdepå har nyligen gjort en svår och kännbar förlust inom sitt hästmateriel, i det att hingsten *Minos* efter St Frusquin och Cretan Belle störtade i hjärtförlamning.

Minos föddes 1903 i England hos mr I. T. Wood och importerades till Sverige år 1907.

På Liciums textiltateljé i Stockholm har sedan någon tid varit utställd en synnerligen unik och dyrbar spets, en *knypplad Milanospets* från slutet af 1600-talet. Den är ytterst väl utförd i karaktäristisk Milanoteknik och är framförallt märklig genom sitt ståtliga mönster, bestående af rikt blom- och rankverk, i hvilket äfven familjen Carraras vapen med stor fyndighet inpassats. Spetsen torde alltså med största sannolikhet ha utförts för och tillhört denna berömda familj. — Det dyrbara arbetet har nu förvärfvats för Nationalmuseum att införlifvas med dess konsthistoriska samlingar.

Nedanstående bild.
ANTIK MILANOSPETS, utställd å Licium i Stockholm.

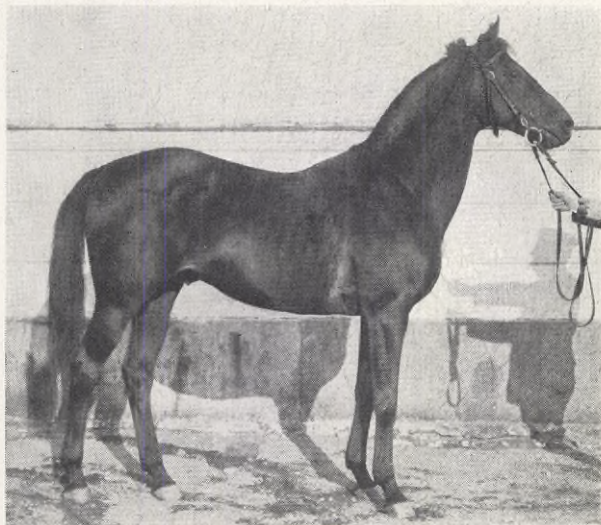

Foto. Rahm, Stockholm.

Klitché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sthlm.—Ög

FRANSKA REPUBLIKENS NYA BESKICKNING VID SVENSKA HOFVET. DEN NYE MINISTER. MONSIEUR LOUIS DÉLAVAUD, I SPETSEN FÖR FRANSKA LEGATIONEN.

Frankrikes nyutnämnde envoyé vid svenska hofvet, *Louis Délavaud* mottogs den 14 nov. i högtidlig audiens hos konung Gustaf och fick därvid öfverlämna sina kreditivbref. Frankrikes nye minister i Stockholm är född 1860. Efter att under sin dip'omatiska bana ha varit sitt lands sändebud i Kristiania, Konstantinopel, Wien och Berlin, har D. senast tjänstgjort som blockadminister i Paris.

Foto. Heurlin, Sthlm.

Klitché: Bengt Sjöversparre.

Efter porträtt.

Klitché: Bengt Sjöversparre.

Bild t. v.:

PROFESSOR
ALEXANDER
TCHOUPROFF,
*en världsberömd
statistisk forskare,
föreläser f. n.
i Stockholm in-
för Svenska aktu-
arieföreningen.
Text å sid. 127.*

Bild t. h.:

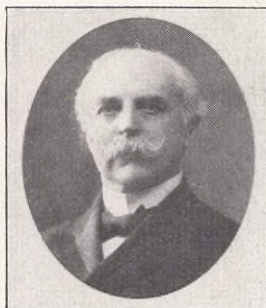
KOSACKÖF-
VERSTEN MO-
HAMED-BECK
HADJETLACHÉ
*med sina sekre-
terare.*

*Öfversten som i
Ryssland utgaf
en anti bolsche-
wikisk tidning
men nödgades
lämna sitt land
änmnar nu öfver-
flytta utgifningen
till vårt land.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

C. M. HERMELIN.
F. d. Gårdsegare — Thorsvi.
90 år 3 nov.*

K. A. HJELMSTRÖM.
F. d. Tullförvaltare. — Sthlm.
70 år 20 nov.*

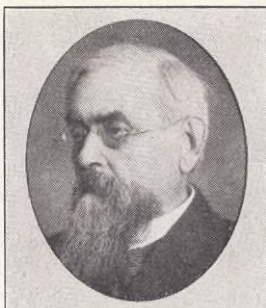
S. ULRICH.
Fröken. — Stockholm.
60 år 12 nov.*

T. F. GRANBOM.
Postexpeditör. — Helsingborg.
50 år 1 nov.*

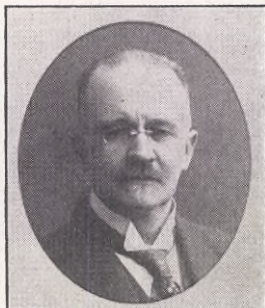
O. F. APPELBERG.
F. d. Häradshövding. — Kalix.
80 år 19 nov.*

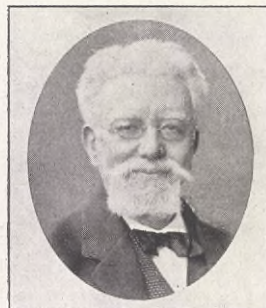
H. L. MALMBERG.
Sterbhusnotarie. — Stockholm.
70 år 7 nov.*

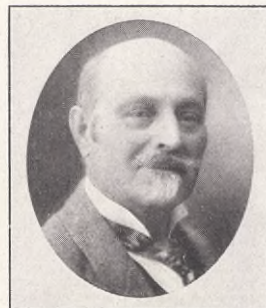
C. A. A. RIDDERSTAD.
F. d. Kapten. Skrifställare.
Sthlm. — 70 år 13 nov.*

A. ERIKSON.
Nyutn. direktör v. Stockholms
läns landsting.

H. BERWALD.
Ingeniör. — Stockholm.
70 år 6 nov.*

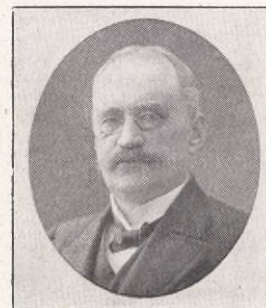
J. T. FOLCKE.
Ingeniör. Arkitekt. — Sthlm.
60 år 9 nov.*

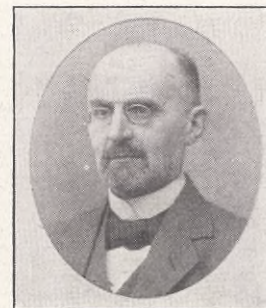
N. P. MATHIASSEN.
Direktör. — Stockholm.
50 år 24 nov.*

E. HEDLUND.
Ingeniör. — Stockholm.
50 år 13 nov.*

O. R. J. NORDENSTAM.
Länsoverksadjunkt. — Jönkö-
ping. — 60 år 8 nov.*

C. A. L. FAHLSTEDT.
F. d. Professor. — Stockholm.
55 år 19 nov.*

K. J. LJUNGBERG.
Professor. — Stockholm.
50 år 22 nov.*

R. P. WESLING.
Professor. — Stockholm.
50 år 14 nov.*

* Data å nästa sida.

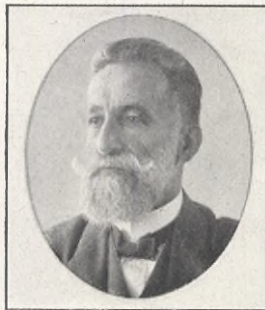
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

M. F. SJÖGREN.
F. d. Kamrer v. Norrk. sparb.
Norrköping. — 75 år 12 nov.

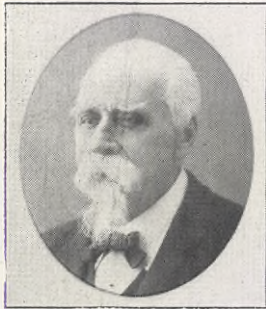
C. S. FLEETWOOD.
Friherre. F. d. Helsingördsass.
Stockholm. 75 år 12 nov.*

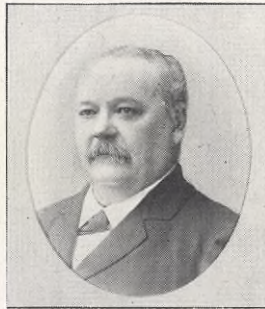
P. ZADIG.
Fabriksidkare. — Malmö.
70 år 22 nov.*

C. F. ENGBLAD.
Fabriksidkare. — Göteborg.
60 år 19 nov.*

L. F. SJOBOHM †.
V. Hjäradshöfding. — Borg
holm — F. 40. † 3 nov.*

J. P. FAGERLUND †.
Sjömanshusombudsman.
Limhamn. — F. 40. D. 1 nov.*

P. GULLANDER †.
Professor. — Göteborg.
F. 61. † 13 nov.*

S. M. C. CARLBERG †.
Postexp. Styr.-l. i Post-tj.-m.
fören.—Sthlm.—F. 81. † 24 okt.

* Data här nedan.

CARL HERMELIN. Ulltn v. A. lifgren-reg. 50, löjtn. 55, afsk 56; egde Traneryd i Jönk. 1.56—60, eger Thorsvi i Upl. 1.63—17. Intresserad. komm. angelägenheter

KARL HJELMSTRÖM. Stud. 70. e. o. kont. skr. i Postv. 68. e. o. kammar- och i Tullv. 70, kammar- och i Söderhamn 77, tullförvalt. i Linköp. 92, i Hernösand 96, i Gefle 07—15. På sin tid sekr. i Söderh. stadsfullm. 79—92; led. af styr. o. kassaforv. f. Hernös. stifts bibelsällsk. 1900—07, kyrkoråd (kyrkovård) s. å. Ordf. i He.nös. hamnstyr. 01—05; diakonikretsråd i Gefle 08—15. T. f. tekningslär. v. allm. lärov.

SIGRID ULRICH. Styr.-led. i Fredr. Brämerförb. sdn 94, dess sekr. 93—08; styr.-led. i Sv. Kvin. nationalförb., sekr. sdn dess stift. 99; styr.-led. i Fören. f. sjukv. i fatt. hem i Östermalm sdn dess stift. 04; sekr. i Sv. sjukv. allm. pens.-fören.; ordf. i styr. f. Fredr. Brämerförb. sjukv.-komm. till hvilken hon var en af initiativtag. 96 Hed.-led. af Sv sjukv.-fören. Nyttigen tilldelad Illis quorum meruere labores i guld af 5 storl.

TAGE GRANBOM. E. o. postexp 90, postexped. i Helsingborg sdn 01. Ånjtuter såsom kvartett- o. Bellmansångare samt såsom föreläsare stor popularitet; en af stift. af Malmö sångarförb.

FREDRIK APPELBERG. Stud. 58. hofr.-ex. 63, v. hfd 67. häradshöfd. i Kalix doms. 76—16. Led. af Riksd. A. K. 80—81.

HARALD MALMBERG. Stud. 69, fil. dr. 75, hofr.-ex. 77, v. hfd 79; stadsnot. i Stockh. rådh. 87, stribusnot. i rådstv. o. Förmynd. kamm. 96.

ANTON RIDDERSTAD. Ulltn v. F. lifgren-reg. 71, kapt. 89—97. Skapare af Östergöt. museum i Linköping 84. Hist. o. kulturhist. forskare och skriftställare. På sin tid ordf. i styr. f. Östergöt. mus., v. ordf. i styr. f. Östergöt. forminnesfören. 03—08. Led. af Vitt., hist. o. allm. akad.

HJALMAR BERWALD. Afg.-ex. fr. Teknol. inst. 70, lär. i svenska sk. i Tyska lyceum i Stockh. 71—86; assist. i matem. v. Teknol. inst. (Tekn. högsk.) sdn 72; lär. i matem. v. tekn. skolan i Stockh. 79—82, i fysik v. Östern. h. allm. lärov. f. fl. 82, i tyska v. borgarensk. 85—90, i kemi v. Beskowska sk. 85. Kompositör o. läroop.-förf.

TEODOR FOLCKE. Efter utg. ex. fr. Tekn. högsk. arb. ledare v. större byggen i Stockholms, senare kontroll. o. arb. chef i fångvärdn samt där-efter arkitekt o. kontroll. v. ensk. järnvägar. Husbyggn. kontrollant v. Statsbanorna Östersund—Strömsund, Järna—Norrköping m. fl. samt från d. å. v. bangårdsbyggn. i Malmö.

NILS MATHIASON. Kont.-volontär i Malmö 83, bokh. o. exped.-chef i hand-hus i Kansas, Amerika 86 samt senare statist. i jernv.-kontor der; anst. h. Sv. spritförädl. a.-b. filial i Malmö 92, v. verkst. dir. i Helsingb. spritförädl. a.-b. i Ödåkra 99, verkst. dir. der 03; då bol. uppgick i det då på M:s initiativ bild. Reymersholms gamla spritförädl. a.-b. blef M. dess verkst. dir. 10—17, då det sistn. bol. spritförädl. verksamhet övertogs af A.-b. Vin- o. spritcentralen, medan bol., numera under namnet af Reymersholms gamla industri a.-b. i år övertagit aktiemajor. i Skån. superfosfat- o. svafvelsyrefabr. a.-b., Helsingb. kopparr. a.-b. o. Sultelma a.-b.; de två förstnämnda bol. ha införfrivats m. Reymers. bol. som alltjämt ledes af M. Led. af styr. f. a.-b. Industribankens centr.-styr. i Göteborg. o. lokalstyr. i Stockh.; led. af styr. f. a.-b. Värdeförvalt. i Göteborg, ordf. i styr. f. Import a.-b. John Jakobsson, Helsingb., v. ordf. i styr. f. a.-b. Hagermans & Malmgren, Malmö, led. af styr. f. a.-b. Vin- o. spritcentr., Höganäs—Billesholms a.-b., ordf. i styr. f. Erik Ohlssons träv. a.-b., styr.-led. o. verkst. dir. i Karlshamns olje- o. kraftfödersfabr. a.-b., styr.-led. o. ordf. i Sultelma a.-b. m. fl. Medl. o. stift. af O. Fellowlogen Fraternitas i Helsingborg o. på sin tid dess ordf.

ERIK HEDLUND. Afg. ex. fr. Tekn. högsk. 90, grund. efter anst. h. Stat. järnv. maskinad. o. i maskinaffär egen firma m. maskin- o. automobilagatur; senare generalagent f. Scania—Vabis tillv. samt 15 verkst. dir. f. Scania—Vabis försäljn. a.-b.

ROLAND NORDENSTAM. Stud. 79, adj. i mat., fys. o. kemi i Jönk. sdn 90. På sin tid stadsfullm. o. skolråd.

CARL FAHLSTEDT. Stud. 82, fil. kand. 86, efter lär. verksamhet i Sverige lär. i franska, tyska, eng. o. spanska v. lärov. i Italien 91—93, prof. i franska spr. o. litt. v. gynan. i Ital. 93—96; lär. i mod. spr. v. Beskowska sk. i Stockh. sdn 99 samt senare jernv. lär. v. flera läroanst. i Stockh. Föreläst. f. Sv. bokhandelssk. sdn 05. Utg. ordb.

KARL LJUNGBERG. Stud. 87, afg.-ex. fr. Tekn. högsk. 90, ass. i teoret. mekan. der 90—09; doc. i hållfasthetslära sdn 97; vik. lekt. i byggn.-stat 04—13, allt v. Tekn. högsk.; professors n. h. o. v. 14; öfverlär. sdn 98. Numera uteslut. konsult. ingenjör; bl. arb. erinras om de 210 m. höga masterna v. Karlshamns radiostation. Styr.-led. i Tekn. högsk. sdn 08; led. af styr. f. K. S. S. S. 02, K. Automobilklub. 08, K. Motorbåtkl. 16, Sv. Seglarförb. 06, Skand. Seglarförb. 15, Assoc. internat. de vachting automob. 11. Utg. flera arb. inom sitt fack.

RICKARD WESTLING. Stud. 88, apot.-ex. 97, fil. kand. 07, fil. dr. 11; assist. i botan. o. farmakogonik v. Pharmaceut inst. 97, labor. der 12; lär. i s. ämnen v. lärokursen f. farm. kand. Tf. professor i s. ämnen 18. Kamrer o. bibl. v. Farm. inst., sekr. i Inst. lär.-koll. Red. f. Farm. tidskr.

SIXTEN FLEETWOOD. Efter studier v. landtm.-skola förvaltt. å. egend.; senare egare t. olika egendomar; inneh. under denna tid en del kommunala uppdrag. Öppnade 83 kommissionskontor i Norrköping; öfvertlemnade samma 88 o. övertog då agentur f. brand- o. liförsäkr. a.-b. Svea; blef samtidigt sundhetsinspektör. Lemnade befattn. o. flyttade t. Stockholm 14

PHILIPP ZADIG. F. i Altona, inflytt. t. Sverige 63; alltså den be- kanta stora parfymmerifirman M. Zadig grundades 65 verkssam inom den- samma såsom dess energiske ledare. Mångårig led. af fattigv. styr.; sdn 90-talet förestånd. f. Mos. förs. i Malmö.

CARL FREDRIK ENGBLAD. Grundl. 81 Göteborgs tapetfabr. å Gårde, en af de äldsta fabr. i detta v. Göteborgs gräns belägna fabr. o. muni- cip.-samhälle; inneh. dessutom fabr. i Göteborg. Norrk. Led., sekr. o. ordf. i Komm.-styr. inom Gårda municip.-samh.; led. o. ordf. i fattigv.-dist. o. tax-nmd i Göteborg, led. af kyrkoråd, nmd o. fullm. i Göteborg. Led. af styr. f. Göteborg. stadshypot.-fören. Ordf. i styr. f. Sv. tapetfabr.-fören.

LUDVIG SJOBOHM †. Stud. 61, hofr.-ex. 64, v. hfd 68; kassör v. Kalmar e. banks afd. kontor i Borgholm 72—76, kamrer 86; mångårig sysselman v. Isarretet. Ordf. i stadsstyr. 75—7. Landstingsman.

PETTER FAGERLUND †. Sjökapit. ex. 61, förde under många år fartyg f. Malmörederi; sjömanshus-omb. man i Malmö 88—15. Mångårig led. af hamndir., kyrkoråd, pens. styr.; led. af k. komm. f. revid. af sjölagen 1900—03. Stift. af Malmö sjöfartstills. o. under många år dess ordf.

PER GULLANDER †. Afg.-ex. fr. Tekn. högsk. v. 87, anst. v. jernv. un- dersökn. f. norra stambanan 86—87, bitr. ing. v. Göteborg. stads allm. arb. 88—98; lär. i teoret. mek. byggn. statik o. geodosi v. Chalm. tekn. läro- anst. 91—05; konstruktör v. Göteborg. hamnstyr. 98; lektor i väg- o. vat- byggn.-konst. v. Chalm. tekn. läroanst. 05, professor där i s. ämne 12. Svnerligen framstående inom byggn.-tekniken, sersk. brobyggn. På sin tid led. af styr. f. K. F. U. M.

MOT FREDEN.

Världskriget är förbi.

Sedan världen i mer än fyra år fyllts af dess dån och rassel inträder plötsligt tystnaden, lugnet. Det var på morgonen klockan 6 måndagen den 11 november — en historisk minnesdag som med eldskrift skall inpräntas i en eftervärlds medvetande — Tysklands parlamentärer undertecknade de hårda vapenstillståndsvillkor som ententen framlagt för dem genom marskalk Foch. Fem timmar senare eller klockan 11 på förmiddagen inställdes uteser hela den väldiga västra frontlinjen och på öfriga fronter alla fientligheter.

Hvarje anledning som inför världen kunnat rättfärdiga en fortsatt kamp från ententens sida var borta. Tysklands militära motstånd var slutligen brutet, militarismens högsta symbol, dess kajsare hade abdikerat, landets inre stöd hotadt af full revolution.

För att förstå de stora händelser som slag i slag under de senaste dagarna timat i Tyskland måste man se dem ej blott mot bakgrunden af de närmaste fyra årens pröfningar utan mot allt som skapar och särskiljer den tyska nationalkaraktären från alla andra nationer.

Den starkaste förebråelse utifrån som häfts mot Tyskland har varit denna den utpräglade militärstatens nästan mekaniserade disciplin. Att denna disciplin haft sitt goda inflytande på folkkaraktären har uthållighetskriget i eminent grad visat — och mer än kriget den sans och det lugn hvarmed nu den tyska, i historien enastående revolutionen genomförs. Här liksom tidigare i Ryssland hade densamma föregåtts af ett långvarigt väl genomtänkt organisationsarbete. Krigets olyckor och det hat den tyska nationen genom krigsledningens hårda medel, främst U-båtskriget, ådragit sig från snart sagdt hela världen bidrogo att tillspetsa spänningen mellan regering och folk. När så det katastrofartade sammanstörtandet på den tyska västronten kom blef detta signalen till utbrottet.

Revoluten skedde den 9 november — samma dag Europas siste Cäsar nedlade sin krona. Den man, som inkallats för ögonblicket för att beröfva Tysklands kajsare hans myndighet innan folket beröfvade honom hans krona, *prins Max af Baden*, hade i och med revolutionens utbrott spelat ut sin roll, och hans tillfälliga rikskanslärämbete öfverflyttades på den politiska personlighet som vid sidan af *Scheidemann* åtnjuter tyska folkets odelade förtroende, socialdemokraten *Ebert*.

Rörelsen utgick från Tysklands hela socialdemokratiska parti samt från det oafhångiga socialdemokratiska partiet, hvilkas arbetare- och soldatråd — i motsats mot hvad som skedde i det kaotiserade Ryssland — i lugn förhandlade med de redan bestående myndigheterna och fortfarande, ehuru under kontroll, läto dessa innehafva den administrativa verksamheten. Att hela Tyskland var beredt på denna omhållning visar de inom flera stater inom riket själfständigt genomförda revolutionerna, som i detta ögonblick af det nyligen enhetliga kajsardömet skapat en ännu om sin framtida författning oviss stat af republiker.

Det är möjligt att i denna omhållning äfven inneslutits ett hopp att kunna rädda Tyskland från alltför hårda villkor under en stundande fredsuggörelse. *Vapenstillståndsvillkoren* tala dock ej härför. De äro de hårdast tänkbara. Genom dem reduceras Tysklands militära makt till ett minimum, som sätter landet ur stånd att uppträda i fält, medan den tyska flottan, sedan en god del öfverlämnats till ententen och den öfriga desarmaterats, praktiskt taget efter den 11 november upphört att finnas till.

Ej mindre betungande voro bestämmelserna om

öfverlämnande af järnvägsmaterial — 5,000 lokomotiv och 150,000 vagnar — samt i förplägnadsskyldigheterna till de allierades okkupationstrupper samtidigt som blockaden skulle upprätthållas. Isynnerhet ligger i denna senaste punkt ett tydligt bevis för att de allierade ej tillräckligt förstått uppskatta Tysklands oerhörda nödläge efter mer än fyra års systematiskt utsvaltningskrig. Uppfyllandet af dessa sista bestämmelser skulle helt enkelt blifvit liktydigt med millioner tyskars hungerdöd. Genom senare hemställelser ha äfven det ursprungliga fördraget i några punkter mildrats. Sålunda ha de allierade i förbund med *Förenta staterna* tagit i öfvervägande den för *hela Europa brännande frågan om Tysklands försende med lifsmedel under vapenstillståndet*.

Den rättsförd världen väntad på, och som nu kunnat finna ett ögonblick som måhända aldrig återkommer att skapa ett enigt och samlat Europa, har hittills uteblifvit. Man har äsatt ett stort rikets fall och förödmjukelser. Men sedan krigets låga släckts har en annan flamma tändts i Tyskland, och det beror mycket af hur freden gestaltar sig, om denna flamma skall bli Europas upplysning eller om den förödande skall sprida sig och bli dess Ragnarök.

Text till bild å sid. 118.

Stockholms arbetarekommun hade söndagen den 10 november anordnat en demonstration i den allttjämt lika brännande lifsmedelsfrågan. Samtliga Stockholms fackföreningar hade inbjudits att delta, och när tåget ordnades på Norra Bantorget räknade det också inemot 10,000 deltagare, hvarjämte ett mångdubbel stort antal i egenskap af åskådare kantade den väg det drog fram. Vägen togs genom Tunnel- och Drottninggatorna, öfver Gustaf Adolfs torg och Norrbrö förbi Kanslihuset och till Riddarhuset där tåget, hvilket som alla af Stockholms arbetarekommun anordnade demonstrationer hela tiden försiggått lugnt och värdigt, upplöstes i bästa ordning.

Omedelbart efter att de sista demonstranterna passerat kanslihusstrappan, mottogs en af dem förut utsedd deputation, bestående af fru *Ellen Lindley*, herr *Frittof Ekman*, ordförande, redaktör *Per Albin Hanson* och herrar *Axel Svensson*, *David Berg* och *Ernst Magnusson* af regeringen, representerad af stats- samt finans- och jordbruksministrarna. Därvid framlades en före afmarschen från Norra Bantorget uppläst och af arbetareskarnas antagen resolution, i hvilken en hel del väsentliga ändringar i nuvarande lifsmedelspolitik yrkades. I sitt svar påpejade statsminister Edén att han gifvetvis inte omedelbart kunde afgifva detaljeradt svar men hänvisade till att ett flertal af önskad åtgärder redan voro under riksdagsbehandling efter framställningar från socialdemokratiska partiet. Sedermera under meningsutbytet lämnades af statsministern den intressanta upplysningen att 1000 ton hafregryn inköpts i Amerika och redan voro på väg därifrån med ångaren Stockholm samt skulle komma att utdelas till julen. Därmed var uppvaktningen till sin väsentliga del afslutad.

Text till portr. å sid. 124.

En af samtidens förnämsta statistiska forskare, professor *Alexander Tchouproff*, gästar för närvarande Stockholm för att inför Svenska aktuarieföreningen lämna nya bidrag till den statistiska teoriens utveckling.

Prof. Tchouproff, som är född 1874 i guvernementet Kaluga och efter studier vid universitetet i Moskva vistades sex år i Berlin och Strassburg, i hvilken sistnämnda stad han år 1902 promoverades, kallades först till den samhällsvetenskapliga fakulteten vid det upprättade polytekniska institutet i Petersburg och blef sedermera, 1909, doktor i folkhushållslära och statistik i Moskva. Hans afhandlingar innehålla en fullständig sammanfattning af resultaten af Lexis' och dennes efterföljares arbeten i olika land. Professor T. räknas äfven vara den moderna vetenskapliga statistikens grundläggare i Ryssland och dess förnämsta nu levande statistiker.

Till illustr. å sid. 122.

Ett sällsyntare tillbud till byggnadsras har på sistone tilldragit sig en viss uppmärksamhet i Kristiania. På grund af att tunneln för den nya *underjordiska spårvägen* under den senaste tidens ihållande regnperiod verkat som en dräneringskanal ha nämligen några i linjens närhet liggande byggnader underminerats så svårt att de hotat att störta in och måst öfvergifvas af sina respektive hyresgäster.

För medarbetare att beakta!

Insända manuskript returneras endast om returpoto bifogas. För manuskript utan returporto ansvarar redaktionen icke.

Efter fotografi

Klubb: Kem. A.-D. Högst Sällskapet, Sthlm.—Thg

HELSINGFORS GARNISON AFLÄGGER KRIGSMANNAEDEN.

Foto. Rahm, Sthlm. Klubb: Bengt N. Lagersparre
FINLANDS ENVOYÉ EXTRAORDINAIRE OCH MINISTRE PLENIPOTENTIAIRE VID SVENSKA HOFVET, STATSRÅDET GRIPENBERG, HITTILLS T. F. MINISTER.

Öfvanstående bild är tagen den 8 november, då *statsrådet Gripenberg* under solenna former mottogs i högtidlig audiens hos konung Gustaf å K. Slottet och därvid till H. M. fick öfverlämna sina kreditivbrev som Finlands nyutnämnde envoyé extraordinarie och ministre plénipotentiaire. Härmed har den vederörliga introduktionen ägt rum och det officiella erkännandet lämnats åt hr Gripenberg såsom Finlands sändebud och representant i Sverige.

INNEHÅLL. Skådespelerskan fru Paulne B. unius (Biografi och helsidesporträtt.) — Tysklands abdikerade furstar. — Senaste bilder från Berlin. — Bilder från Finland. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Mot freden. — Veckans porträttgalleri.

Vidst. bild:

HÖGSTE BEFÄLHAFVAREN ÖFVER TRUPPERNA, GENERAL VICKMAN (1) OCH KRIGSMINISTERN, GENERAL THESLEFF (2) vid edens afläggande: Auditören friherre Wrede (3) uppläser edsformuläret. Närmast framför honom står garnisonens officerskår, hvaraf en del synes.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller ovlkorligt förbud.